

2^a. Act. Textos sobre Consumisme

Textos a considerar:

“En resum, consumir és una forma de tenir i, tal vegada, la més important a les societats industrials riques. Consumir té qualitats ambigües: disminueix l’angoixa, perquè el que té l’individu, no li ho poden furta, però també requereix consumir més, perquè el consum previ prompte perd el seu caràcter satisfactori. Els consumidors moderns poden identificar-se amb la fórmula següent: jo sóc = el que tinc i el que hi consumisc”

(Erich From)

“En la mesura que la noció d’identitat de nombrosos individus està hui dia determinada pels seus patrons de consum, més que per la seua posició laboral, podem dir que ha sorgit una nova fase del capitalisme. Resulta d’utilitat denominar aquesta fase «postmoderna» per distingir-la de les fases anteriors: A les anteriors fases del capitalisme, el treball, és a dir, el treball remunerat, constituïa l’essència del sentit d’identitat de moltes persones, de vegades, tant per a les dones que treballen fora de la llar, com per als hòmens. Ara són els béns posseïts i els patrons de consum d’una família els que desenvolupen una funció important en la formació social i cultural d’identitats per a hòmens, dones i xiquets.

La pregunta “qui sóc?”, és contestada probablement tant en termes de patrons de consum com de la funció laboral per gran nombre d’individus en el capitalisme occidental. Per a molts jòvens, per exemple, la qüestió de qui creuen que són, o com els agradaria viure, es contesta probablement tant en termes de tipus d’estil de vida que persequen com a consumidors, com en relació a la classe d’ocupació

laboral que desitgen”

(R. Bocoock, El consumo)

“Parlant de consum no es tracta només de què consumir sinó també de quant. És evident que no consumim per satisfer les nostres necessitats sinó per satisfer la mania de creixement del sistema i, és ben segur que som nosaltres mateixos les primeres víctimes del consumisme, ja que ens envolta fem, emmalaltim per excés d’alimentació, ens afecten milers de neurosis a causa de la insatisfacció i de la vida frenètica que portem. Tindríem milers de motius per intentar una forma de vida més sòbria, cosa que no significa renunciar a la llum elèctrica o tornar a morir del tètans. L’austeritat és un estil de vida que sap distingir entre les necessitats reals i les fictícies, que s’organitza en la col·lectivitat per garantir a tots la satisfacció de les necessitats humanes amb poca despesa d’energia, que respon a les exigències del cos sense oblidar les espirituals, les afectives, les intel·lectuals i les socials de la

persona humana”

(La fàbrica de la pobresa, pág 227)

Qüestions:

- 1. Quin sentit penses que té l’afirmació de Bocoock “la noció d’identitat de nombrosos individus està hui dia determinada pels seus patrons de consum”?**
Té
açò a veure amb la pregunta: qui sóc?
- 2. Per què creus que From diu que consumir és una forma de tenir?**
- 3. Per què consumir té qualitats ambigües?**
- 4. Estàs d’acord amb el que afirma From? Per què? I, estàs d’acord que la societat**
sigui així? Per què?
- 5. Què vol dir que “és evident que no consumim per satisfer les nostres necessitats**
sinó per satisfer la mania de creixement del sistema”?
- 6. En quin sentit som les primeres víctimes del consumisme?**
- 7. En què consistiria per a tu l’austeritat? Què creus que s’hauria o es podria eliminar en el consum de tots nosaltres?**